

ster har, saaledes som Forholdene for Øjeblikket er. Kommunalraadene har nemlig ikke nogen Ret til at indstille, men Ministeriet opfordrer dem til at indstille, for at Ministeriet kan faa en Vejledning med Hensyn til, hvilken Mand der ønskes. Hvis man kunde faa denne Vejledning i Form af en enkelt Liste, altsaa ligesom fra de nuværende Menighedsraad, saaledes at man fik en Liste med Indstilling af flere eller færre, vilde Sagen være meget lettere, og for Fremtiden vil jeg ogsaa samtidig med Embedsopslaget lade udgaa til vedkommende Byraad et Ønske om, at Indstillingen maa blive formet paa den Maade. Men saaledes som det gaar nu, kommer der tidt til at foreligge mange forskellige Lister. Det ærede Medlem omtalte Embedet i Nyborg. Der var Forholdet det, at man fik en Flertalsliste og en Mindretalsliste fra Byraadet, en Flertalsliste, og en Mindretalsliste fra Skolekommissionen, som var modsat Byraadets Liste, og endelig en Indstilling fra Skoledirektionen samt Indstillinger fra Ministeriets Konsulenter, de Herrer Professorer Rønning og N. A. Larsen. Under disse Omstændigheder bliver Sagen meget vanskelig for Ministeren, fordi der bliver saa mange Forhold at tage Hensyn til, at han egentlig maa staa ganske frit i sit Valg. Jeg tog i dette Tilfælde en Mand, som var indstillet paa Byraadets Mindretalsliste, men paa Skolekommissionens Flertalsliste, og som var specielt anbefalet af Direktionen og andre sagkyndige. Han var 5 Aar ældre i Tjenestealder end den, der stod som Nr. 1 paa Byraadets Liste, og havde været indstillet vistnok en 16—17 Gange tidligere. Jeg mener ikke i nogen Maade at have overtraadt min Kompetence i dette Tilfælde; men jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være heldigt, hvis man kunde faa en Ændring paa dette Punkt; og det kunde jo tænkes, at der kunde komme noget frem om dette Spørgsmaal, naar vi kommer til Behandling af Tilsynsloven.

Der blev af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørsgaard) klaget over, at der paa Kultusministeriets Budget ikke var ydet en Forhøjelse af Bidraget til Understøttelseskasserne for Friskolerne. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde forstaa, man burde spare, og — saaledes forstod jeg det i hvert Fald — han vilde ikke have fundet det saa mærkeligt, hvis man havde stillet sig paa samme Maade overfor Mellem- og Realskolernes Pensionskasse, som imidlertid havde faaet et for-

øget Tilskud; han mente, at der ingen Konsekvens var i at stille dem forskelligt. Det tror jeg nu imidlertid der er. Mellem- og Realskolernes Pensionskassers Tilskud er ordnet ved Lov af 2. Maj 1902; og den Gang den Lov blev vedtaget, blev det bestemt, at Statens Tilskud skulde udgøre 2 pCt. af Lærerlønningerne, dog ikke over 15,000 Kr.; det var nemlig den Gang tilstrækkeligt. Senere viste det sig, at denne Grænsebestemmelse ikke slog til til disse 2 pCt. af Lærerlønningerne, og Rigsdagen forhøjede derfor Beløbet til 25,000 Kr. Disse 25,000 Kr. er ogsaa nu overskredet. Der ydes af Lærerne selv 3 pCt. af Lønningerne og af Skolerne 2 $\frac{1}{4}$ pCt. Naar man saa lægger de 2 pCt. til, vil det vise sig, at Statens Tilskud ikke en Gang udgør en Trediedel af det samlede Tilskud til disse Pensionskasser. Det Tilskud, som Staten yder, er kalkulatorisk. Naar man yder de 2 pCt. og derved sidste Aar kom til et Beløb, som lidt overskred de 25,000 Kr., medens man i Aar har ment, at det maatte komme tæt op imod om ikke helt op til 28,000 Kr., saa er der ikke dermed gjort noget Skridt til at forhøje Statens Tilskud. Spørgsmaalet er, som det hele Tiden har været, et Spørgsmaal, der til Dels er loybestemt; jeg siger til Dels, idet Rigsdagen selvfølgelig, da der staa 15,000 Kr. i Loven, kan sige: Vi vil ikke give mere end disse 15,000 Kr. Men det var, som sagt, under Forhandlingerne den Gang Forudsætningen, at det helst skulde være 2 pCt. af Lønningerne, ligesom de andre Tilskud fra Statskassen til Skoler følger et lignende Princip. Tilskuddet til Friskolerne er imidlertid af en helt anden Art, det har slet ikke den Form. Jeg havde imidlertid først bestemt at tage dem med, og det var først, da Krigen kom, og man rundt omkring maatte se at finde et eller andet Sted, hvor man kunde spare, at jeg mente, at her var et saadant Sted. Imidlertid er det et af de Spørgsmaal, som jeg ikke er uvillig til at optage en Forhandling om.

Fra flere Sider er der under Forhandlingerne forespurgt, hvordan det gaar med Fortsættelseskolerne. Man har for det første spurgt om, hvordan denne Bevilling, der var anslaaet til 15,000 Kr., har virket, hvor mange der har meldt sig, og da man har et Indtryk af, at der har meldt sig for faa, mener man, at man vistnok nu burde gaa til — hvad der ogsaa blev fremhævet under Behandlingen af Finanslovsforslaget i Fjor, særlig vistnok af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Søn-